

Antonia Pavlic 8-8-1
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN HOME
FOREIGN IN LAW SUITS ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 203

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, OCTOBER 21, 1970

STEV. LXVIII - VOL. LXVIII

Umor 5 v Kaliforniji doslej še skrivnost!

Gasilci, ki so prišli gasit obsežen dom vrh griča v Soquelu v Kaliforniji, so našli v plavalnem bazenu pet mrtvih, umorjenih.

SOQUEL, Calif. — Ko so gasilci v noči od ponedeljka na torek prišli na samotni griček, ki se dviga nad Tihim oceanom, so našli v plavalnem bazenu poleg hiše sredi drevja pet mrtvih, lastnika hiše, očesnega zdravnika dr. V. M. Ohta, njegovo 43 let staro ženo Virginio, dva sinova, 12 let starega Derricka in 11 let starega Taggarta, ter zdravnikovo tajnico, 38 let staro Dorothy Cadwallader. Vsi so bili ustreljeni v hrbet in močno zbiti, zdravnik pa je bil še posebej ustreljen v tihnik.

Gasilci so prišli na kraj, ko so bili opozorjeni na požar, nad brzo cesto št. 1. Hiša, ki je gorela, je bila zgrajena komaj pred dvema leti in pol ter je stala med \$250,000 do 300,000. Dohod od goreče hiše je zapiral zaklenjen Lincoln Continental D. Cadwallader.

Okrajni šerif D. James je dejal, da ne more najti vzroka za ta množični umor. Nikjer ni bilo videti sledi o kakem ropu, očitno pa je bilo, da je bil ogenj v hiši podtaknjen. Dr. Ohta, japonsko-ameriškega rodu, je imel ordinacijo v Santa Cruzu od decembra 1960, preje je bil major v Letalskih silah ZDA. Nosil je dolge lase in je veljal med nekaterimi znanci za "bogatega hipija".

V Nikšiču in okolici v Črni gori vladajo idealne razmere za kaos

NIKŠIČ, SFRJ. — V tej občini ima javna uprava dosti zemlje, ki jo je dobila z "nacionalizacijo", pa je sedaj nihče ne obdeluje. To so domačini v vaseh okoli Nikšiča takoj začeli zlorabljati. Tam, kjer se nacionalizirane parcele držijo njihovih, premikajo od leta do leta mejnike, nacionalizirana površina pa postaja zmeraj manjša.

To taktiko rabijo domačini tudi pri javnih potih. Tam, kjer so pota široka, si prilastajo postopoma obrobno površino, tako da pota postajajo zmeraj ožja, tupatam so pa pota čisto izgignila, pa se nihče za to ne briga.

Javna uprava je sedaj začela terjati odškodnino za ugrabljene površine nacionalizirane zemlje, ker nima poguma, da bi terjala zemljo nazaj. Prizadeti domačini so se hitro znašli. Glasom zakonika mora biti odškodnina odmerjena po javni upravi, temne sile po skrbijo, da do odmere ne pride. Tako prehaja "družbena" lastnina zopet nazaj v zasebne roke. Vse to široko opisuje beograjska "Politika".

— Donos kmetijstva v naši deželi predstavlja le 12,8% celotnega narodnega donosa.

Vremenski prerok pravi:

Oblačno in deževno. Najvišja temperatura okoli 65.

Novi grobovi

Celeste Dietz
Nenadno je umrla na svojem domu na 15414 Lucknow Avenue 59 let stara Celeste Dietz, roj. Centa, sestra Raymonda, Sylvie, Rolanda, Betty Witkowski, Adele Schmidt, Richarda, Harryja, Helen Elkanich in pok. Edwarda, hčerka pok. Antona in pok. Judith, roj. Marnick. Pokojna je bila rojena v Clevelandu in zaposlena zadnje leto pri Phil-Mar Corp., preje pa pri Richman Bros. Co. skozi 20 let. Bila je članica SNPJ št. 576 ter Oltarnega društva pri Sv. Jeromu. Pogreb bo jutri, v četrtek, ob 8.45 iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St., v cerkev sv. Jeroma ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Koroški Nemci praznovali 50-letnico plebiscita

CELOVEC, Kor. — Tu so praznovali 50. obletnico plebiscita s slavnostim sprevodom, dolgim 8 kilometrov, ki se ga je udeležilo 10,000 do 15,000 ljudi, gledalo pa ga je okoli 50,000. Na slavnostni tribuni so bili predsednik republike Jonas, kancler Kreisky z nekaterimi člani vlade in seveda vse, kar kaj pomeni na Koroškem.

Na splošno rečeno je bil sprevod z občinstvom vred lepa zbirka koroškega nacizma v sodobni obliki, od skrajnih desničarjev do vseh levičarskih elementov. Zbirka je pokazala, da na Koroškem še zmeraj tli nacizem; ne upa priti na dan, toda podtalno ga je več, kot bi človek mislil.

Slovenci se proslave niso udeležili, tudi jugoslovanskih diplomatov ni bilo na tribuni, kar je tisk posebej omenjal.

Bunker se bo vrnil v Saigon

WASHINGTON, D.C. — Poslanik E. Bunker v Saigonu je ob svojem odhodu iz Saigona časnikarjem, ki so ga spraševali, če se bo vrnil, odgovoril, da so se vselej skozi 3 leta in pol, odkar je v Saigonu, ob vsaki njegovi poti začele širiti govornice, da ga ne bo nazaj. Nato je poudaril: Jaz pričakujem, da se bom vrnil. Jaz se bom vrnil!

Sedaj pa še vprašanje o Palestinski državi?

CLEVELAND, O. — Ideja ni nova in ima na videz realno podlago. Diplomatski svet prihaja namreč do spoznanja, da spora med Izraelom in njegovimi sosedi ne bo mogoče rešiti z eno potezo, ampak le postopoma. Eden med koraki naj bi bila tudi ustanovitev arabske Palestinske države.

Med arabskimi vprašanji ni namreč na zadnjem mestu problem arabskih beguncev. O tem problemu tudi tisk piše zadnje čase kar dosti; je to dokaz, da je postalo važno, odnosno da se je svet zopet začel zanimati zanj. Saj ga nekateri postavljajo kar na drugo mesto, takoj za važno razmejitve med Izraelom in arabskimi državami. Važnost vprašanja se izraža najbolj v velikem številu arabskih beguncev.

Trdijo, da je vseh skupaj okoli 1,300,000. Polovica jih živi ob Sredozemskem morju, ostanek pa v notranjosti arabskih držav. Največ jih je v Jordaniji, kamor so pribe-

Bolivijski diktator Torrez ima težave

Spoznava, da je lažje obljubiti, kot pa obljube izpolniti.

LA PAZ, Bol. — Zdi se, da ima novi bolivijski diktator gen. Torrez težave s svojim režimom. Mož je ob priliki organiziranja svoje "revolucije" v svoji zgovornosti nekaj predaleč obljubljal levičarskim študentom in unijam, da si pridobi njihovo sodelovanje. Studentje in unije so mu verjeli in pomagali do zmage.

Torres je obljubljal tudi drugim politikom, zmernim in desničarskim, dobre svoje bodočega režima. Obljube delajo dolg tudi v Boliviji in sedaj je Torrez v zadregi. Ne more izpolniti vseh obljub. Ako jih izpolni eni skupini, bi se zameril drugi.

Zdi se, da bi svoj režim rad oprl na bolivijsko politično "sredino". S tem niso zadovoljni levičarski študentje in delavci, ki bi radi videli sadove "socialne revolucije in diktature proletariata".

Torres na kaj takega še ni mislil. Študentje in unije so zato sklenili, da ne pošljejo svojih zastopnikov v Torrezovo vlado. Torrez trdi kar naprej, da hoče imeti "levo nacionalno revolucionarno vlado, ki naj temelji na zvezi vojaških sil, delavcev, študentov in kmetov," ki naj takoj prevzame pošto.

Novi levičarji (študentje in delavci) so objavili proglas, ki v njem zahtevajo, da je "najprej treba obračunati popolnoma z vojaško in civilno reakcijo, šele potem bo mogoče vzpostaviti ljudsko in antiimperialistično vlado".

Kakšen bo konec teh trenj in homatij, ne ve nihče.

Češkoslovaška želi obnoviti zveze z Vatikanom

VATIKAN. — Praškim komunistom se zdi Titova poteza z obnovitvijo uradnih stikov z Vatikanom tako posrečena stvar, da mislijo sami iti po isti

Zvezni izdatki rasio, ko so dohodki zastali

WASHINGTON, D.C. — Izdatki zvezne vlade rastejo, ker raste število prebivalstva in njegove potrebe. Dohodki so medtem zastali, ko je prišlo do zastoja v gospodarstvu. Tako so v zvezni vladi v hudih skrbeh, da primanjkljaj ne bi segel preko dopustne meje.

Prvotno so predvideli v proračunu za leto 1970-1971 presežek 1.3 bilijone, sedaj napovedujejo desetkrat večji primanjkljaj. Nekateri govore celo o 20 bilijon primanjkljaja, kar bi brez dvoma dalo novega zagona inflaciji, ki se jo trudijo že skoraj dve leti omejiti.

Poznavalci gospodarskih razmer napovedujejo primanjkljaje tudi v naslednjih letih, ker po njihovi sodbi gospodarstvo ne bo skoro hitreje steklo in polne zaposlenosti ne bomo dosegli nemara niti v dveh letih.

Primanjkljaj bi bilo mogoče zmanjšati ali tudi odpraviti le z zvišanjem davkov, tega pa se politiki boje in nočejo o tem govoriti, zlasti ne v letih, ko so volitve. Prihodnje leto zveznih volitev ni, zvišanje bi bilo torej s tega stališča sprejemljivo za Kongres, če bo tudi za Nixona, ki bi bil vsekakor rad leta 1972 ponovno izvoljen, bo pa šele pokazal čas.

Nixonovo svarilo ZSSR

WASHINGTON, D.C. — Ko bo sovjetski zunanji minister jutri prišel v Belo hišo na razgovor s predsednikom ZDA, mu bo ta skušal dopovedati, kako nevarno je v atomski dobi za Sovjetsko zvezo gledati za izkorsivje vsake priložnosti, ki se pojavi kjerkoli na svetu.

Preznanje na priložnost je zmeraj nevarno, povečava mednarodno napetost, pa povečuje tudi nevarnost naglega, ne dovolj premišljenega odgovora, ki utegne sprožiti nepričakovano merjenje moči.

Priporočajte A.D. tem, ki jo še nimajo!

MOSKVA POPUSTLJIVEJŠA V VPRAŠANJU Z BERLINA

Sovjetski zunanji minister A. Gromiko je državnemu tajniku W. P. Rogersu obrazložil sovjetsko stališče, ki ni tako trdo, kot je izgledalo ob zadnjem sestanku poslanikov velikih štirih v Berlinu. ZDA sovjetskega stališča "niso razumeje".

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Napetost med Washingtonom in Moskvo, ki je nastala v preteklem avgustu in naraščala skozi september, je začela popuščati. Sovjetska zveza je javno in tajno sporočila, da nima na Kubi namena graditi podmorniškega oporišča, pa se je tudi "opravičila" zaradi motenj v prometu med Zahodnim Berlinom in Zahodno Nemčijo v letalskih hodnikih v času, ko so se poslaniški štirih velikih sil pretekli mesec sestali na razgovor o Berlinu. Zunanji minister ZSSR A. Gromiko je v razgovoru z državnim tajnikom ZDA W. Rogersom pretekli ponedeljek dejal, da so bili za te motnje odgovorni "krajevni ljudje" in ne Moskva. Vprašanje Srednjega vzhoda je ostalo še vedno sporno in odprto.

Na Srednjem vzhodu, kjer so Sovjeti dopustili Egiptu kršitev določil premirja in s tem sprožili napetost med Washingtonom in Moskvo, se ni prišlo do nobene pojasnitve položaja. Moskva še vedno trdno zanika vsako kršitev določil premirja in Egiptu izjavlja, da položaja vzdolž Sueškega prekopa "ne bo popravil", kar stavlja Izrael kot pogoj za obnovo razgovorov za politično ureditev spora na Srednjem vzhodu. Tudi o teh vprašanjih se vrše za kulisami tihi razgovori, ki pa doslej še niso privedli do kakega vidnega uspeha.

Včeraj je predsednik Egipta Sadat ponovil, da Egipt ne bo umaknil SAM raket s področja vzdolž Sueškega prekopa, da pa je pripravljen podaljšati premirje, če pristane Izrael na obnovo razgovorov preko Jarringa. Predsednica vlade Izraela Golda Meir je včeraj v razgovoru z državnim tajnikom W. P. Rogersom ponovila izraelsko stališče, da mora Egipt najprej umakniti SAM rakete iz prepovedanega

Iz Clevelanda in okolice

Društvo Carniola Tent št. 1288 T.M. bo imelo v nedeljo ob 9.30 dopoldne sejo v SND na St. Clair Avenue.

Asesment — Tajnica Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ bo pobirala asesment v ponedeljek, 26. oktobra, od 6. do 8. zvečer v Slov. domu na Holmes Avenue.

Zalostna vest — Rojak Jožko Penko iz Euclida je dobil sporočilo, da mu je v Slavini v Sloveniji umrl brat Janez, dolgoletni cerkovnik pri farni cerkvi. To je v teku enega leta četrta smrt v družini. Najprej je umrl Tomaž, potem Pavel, nečak France in zdaj Janez.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Po posredovanju zvezne vlade je bil dosežen sporazum med TWA in unijo strežnic. Sporazum je bil objavljen danes zjutraj ob petih po celonočnih pogajanjih. Napovedujejo, da bo štrajka, ki se je začel včeraj, danes že konec.

SAIGON, J. Viet. — Zavezniki čete so včeraj in danes v več spopadih, katerih glavni so bili južno od Da Nanga, pokončale 163 rdečih.

FT. HOOD, Tex. — Vojaški tožilec je po zaslišanju treh prič v razpravi proti sgt. D. Mitchellu opustil poziv še 6 drugih razpoložljivih prič, češ da nimajo povedati nič več bistvenega novega, in dokazovanje konča. Doslej predloženi dokazi so po sodbi pričevalcev razprave preveč negotovi, da bi bilo mogoče na njih osnovi doseči obsodbo. Sgt. D. Mitchell je obtožen umora starčkov, žena in otrok v My Lai v Južnem Vietnamu marca 1968 med vojaškim nastopom proti rdečim.

SANTA CRUZ, Calif. — Šerif K. Pittinger je dejal, da za enkrat policija še nima nobenih zanesljivih sledi za morilci dr. V. M. Ohta družine. Vse izgleda, da je bila to nekaka "eksekucija", zakaj in v kaki zvezi, to je tajnost, ki jo je treba rešiti.

AMAN, Jord. — Vojska in gverilci so se včeraj znova spopadli v dveh vaseh v bližini meje Sirije. Vojska hoče dobiti nadzor nad mejo, preko katere dobivajo gverilci iz Sirije orožje in druge potrebščine.

MONTREAL, Que. — Včerajšnji pogreb umorjenega P. Laporta, kvibeškega delavskega ministra, ki so ga ugrabili pripadniki Kvibeške osvobodilne fronte, se je vršil v okoliščinah sličnih obrednemu stanju. Pogreba, ki ga je opravil nadškof Kvibeka kardinal Roy, primas Kanade, z mašo v cerkvi Notre Dame, se je udeležil predsednik vlade P. E. Trudeau, več članov vlade in do 100 članov parlamenta.

ZSSR — političen orjak, gospodarski pritlikavec
PARIZ, Fr. — Predsednik republike George Pompidou je tekom svojega obiska v Sovjetski zvezi, kjer so ga slovesno sprejemali in mu veliko pokazali, dobil vtis, da je Sovjetska zveza politični in vojaški orjak, pa gospodarski pritlikavec.

VIDEL je ogromno prirodno bogastvo in gospodarske pomočnosti, ki pa jih je mogoče izkoristiti le z obsežno pomočjo od zunaj.

Volivci bodo odločili o "mokri" nedelji — V večjem delu slovenske 23. varde bodo volivci pri volitvah 3. novembra dobili posebno volivnico (Balot No. 5), na kateri bodo morali odgovoriti, ali hočejo imeti v nedeljo popoldne restavracije in gostilne odprte in dovoljeno točenje alkoholnih pijač ali ne.

Odločili so se za Tafta — Citizens League je včeraj priporočila volivcem za okrajnega komiserjara republikanca Seta Tafta, čeprav je demokratski kandidat za to mesto Frank Gorman skozi zadnjih 12 let to službo "dobro vršil".

Bob Taft napreduje? — Republikanski kandidat za zvezni senat Bob Taft je svoj položaj v okraju Cuyahoga, posebno v samem mestu Clevelandu nekaj popravil, kot kaže povpraševanje Cleveland Pressa, objavljeno včeraj. V volivnem boju sta republikanec Taft in demokrat Metzgenbaum skoraj vstric. Boj je trd, tekma ostra in negotova. Zato je prišel sam predsednik Nixon v Ohio, da Tafta podpre in mu pomaga do zmage.

Sovjetska zveza opustila gradnjo oporišča na Kubi
WASHINGTON, D.C. — V poučenih krogih trdijo, da je bilo vprašanje gradnje sovjetskega oporišča za podmornice v Cienfuegos na Kubi rešeno s tajnim diplomatskim razgovorom na visoki ravni. Sovjetska zveza je načrt opustila, če ga je kdaj res imela, kot so nakazovale izjave Pentagona in Bele hiše, še predno je predsednik Nixon odpotoval v Evropo.

Sovjetska zveza je uradno zanimala vsak tak načrt in poudarjala, da se drži in se bo držala dogovora, ki ga je sklenila z ZDA o Kubi jeseni 1962. Pentagon in Bela hiša sta na to molčala in čakala, kaj se bo zgodilo na Kubi, kjer je bila zasidrana v pristanišču Cienfuegos sovjetska matična ladja za podmornice in kjer so na kopnem zgradili vojašnici, športna igrišča in vežbališče za vojake.

Končno je matična ladja dvignila 10. oktobra sidro in odplula iz pristanišča. Dva dni nato so objavili, da se je matična ladja v spremstvu dveh drugih sovjetskih ladij pojavila v pristanišču vzhodno od Havane na Kubi, kjer so leta 1962 Rusi izkrcavali in nato ukrcavali svoje rakete. Trdijo, da so te ladje odplule od tam in da je spor o tem vprašanju zaključen. Washington o njem baje noče govoriti, da ne bi prizadel ruskega ponos.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 203 Weds., Oct. 21, 1970

Vrhovno sodišče začelo zasedati

Naša politična svoboda temelji na treh stebrih: predsedniku ZDA, Kongresu in na Vrhovnem sodišču ZDA. Politična javnost najbolj pozna predsednika in Kongres, saj o njihovem delu poročata tisk, radio in televizija, če le mogoče, vsak dan. O delu Vrhovnega zveznega sodišča slišimo le redko kaj posebnega. In vendar je sodišče tako važno, kot sta predsedstvo ZDA in Kongres. Sodišče ni namreč zaposleno le s tem, da končno veljavno odloča v pravnih sporih.

Važnejši sta dve drugi njegovi nalogi: njemu je pridržana pravica, da tolmači duha ustave, njemu je pa tudi dana pravica, da razsoja, kdaj so zakoni in uredbe protustavne. V takih slučajih jih čisto navadno razveljavlja. To se dogaja ne ravno poredko. Redko so samo poročila o takih sklepih najvišjega zveznega sodišča. Kako važni so sklepi tega sodišča, nam pričajo njegove sodbe o integraciji v prosveti. Ako bi sodišča ne bilo, ki naše države, kjer vlada konservativni duh, še danes odrekale vsem nebelim rasam ravnopravnost. Moralna moč sodišča tiči v tem, da njegovi člani niso prav nič odvisni od javnega mnenja in javnega pritiska, sodijo po svoji vesti in svojem spoznanju, politični oziri se jim tuji; pred očmi imajo samo ustavo in njen duh, pa tudi veljavo nespornih zakonov in odredb.

Prav sedaj imamo priliko videti, kako važno je Vrhovno sodišče. Vsako leto se namreč začne v začetku oktobra redno zasedanje sodišča, ki traja do poletnih počitnic. Že pred začetkom sezone so znani vsaj važni predmeti, ki bodo prišli v obravnavo tekom zasedanja. Ta seznam nazorno priča o veljavi sodišča. Na letošnjem zasedanju bodo naj primer obravnavani med drugim sledeči predmeti:

Na prosvetnem polju bo sodišče obravnavalo še neresena vprašanja o šolski integraciji. Na vrsto bo prišel zakon o volivni pravici za državljane, kakor hitro dosežejo polno 18. leto. Ako sodišče ne ovreže zakona, bo okoli 10 milijonov mladih volivcev delalo l. 1972 preglavico kandidatom za voljena mesta. Sodišče bo moralo tudi rešiti vprašanje, ali je smrtna kazen dovoljena v duhu ustave. V deželi se je nabralo že nad 550 slučajev, kjer obsojenci čakajo, ali jih bo zadela smrtna kazen ali ne. Nekateri čakajo že po par let na sodbo najvišjega zveznega sodišča. Med njimi je tudi precej slučajev v naši ohaški državi.

Sodišče se bo moralo ukvarjati tudi v številnih slučajih socialne politike. Je namreč prišlo že v tradicijo, da se tisti, ki jim socialna politika nalaga bremena, radi zateko k sodišču v upanju, da bo sodišče spoznalo rabljen zakon kot protustaven. Pred sodniki je dalje tudi dosti slučajev, ki izvirajo iz sedanje vojne v Vietnamu. Sodišče nima samo veliko število slučajev, ki so godni za debato in razsojo, ampak tudi zelo zapleteni, akoravno so na videz zelo preprosti. Vzemimo le par slučajev:

Sodišče mora še ta mesec obravnavati vprašanje, ali ima učence ustavno pravico do obiska najbližje šole? Seveda jo ima, bi kdo rekel na prvi pogled, pa vendar ta pravica podira enega med glavnimi stebri šolske integracije. Šolska integracija je namreč velikokrat le posledica stanovanjske integracije, ni torej pojav, ki je namenoma organiziran. Ravno tako je kočljivo vprašanje, ali je dovoljen prisen prevoz učencev z avtobusi, ako je določeni šolski okoliš že integriran. Ali morajo biti vse šole v šolskem okolišu "rasno uravnotežene"?

Vsi gornji slučajji so posledice pravnih v južnih državah, sodbe vrhovnega zveznega sodišča pa veljajo za vso deželo, torej tudi za severne države. To zopet lahko rodi nove spore in procese.

Zapleten je tudi slučaj z volivno pravico za 18-letne. Dosedaj velja pravilo, da starost odredjajo države same. Ako sedaj odredi Vrhovno sodišče minimalno starost, s tem omejuje pravico držav. Ali je to v duhu ustave? Sodišče mora tudi odločiti, ali imajo države pravico zahtevati "izpit v pismenosti", ki je v nekaterih državah še v veljavi. Ako bo dalje sodišče odredilo, da se pogoj stalnega bivanja ne sme raztezati preko 30 dni, bo 5 milijonov državljanov v 30 državah prišlo hitreje do volivne pravice. Ako pride do veljave "glasovanje v odsotnosti", bo zopet 5 milijonov v 30 državah moglo izvajati volivno pravico, ki je sedaj ne morejo.

Pred sodišče bodo sedaj prišli že prvi slučajji, ki se tičejo varstva čistega zraka in čiste vode. Proti takemu zakonitemu varstvu se borijo v glavnem industrije, ki rabijo veliko premoaga in imajo dosti odpadnih kemičnih snovi, ki uničujejo "svet in vodo". Le redke industrijske panoge sodelujejo pri teh problemih dobrovoljno, kot na primer avtomobilska industrija.

Ne bo manjkalo sodišču tudi prilik, da sodi, kaj ni mo-

ralno v našem tisku. Procesi se na tem področju hitro množijo, ne bodo redki med njimi, ki jih bodo prizadete stranke gnale do Vrhovnega zveznega sodišča. Za zanimive procese bo poskrbela tudi filmska industrija. In končno se bo moralo sodišče baviti tudi z vprašanjem, ali je vojna v Vietnamu zakonita ali ne. Začela se je namreč brez postopka, ki je za napoved vojne predviden v našem pravem sistemu.

Vrhovno federalno sodišče seveda ne bo moglo vsega tega obdelati v enem letu. Mnogo slučajev bo moglo priti na vrsto šele prihodnjega jesen. To je pri Vrhovnem zveznem sodišču že postalo tradicija.

BESEDA IZ NARODA

KAJ
ve
POVEDATI
"stric"
GREGOR?

* ZA POVEDATI JE VEDNO

KAJ, a marsikaj ni za zapisati ali tiskati na papir. To mi je še pred 60. leti svetoval in zaupal vljuden rojak, ki so ga v kraju, kjer sem tedaj bival, imenovali z imenom "profesor Matika". Ne spominjam se njegovega zadnjega imena, ker v pogovorih o njem sem le slišal, da so ga imenovali z imenom "profesor Matika". Glede tega imena mi je enkrat nekdo pojasnjeval, da je bil profesor, ki ga omenjam, zelo izsošan in izobražen mož in da je nekje v stari domovini nekaj let poučeval na neki gimnaziji matematiko (t.j. veđa in znanje o računstvu). Radi neklih slučajnosti je odšel iz starega kraja v Ameriko. Tu se je kot tak predstavil, namreč kaj zna in v čem se je izsohal in postal po zadoščem učenju pri spravevanjih profesor. To v matematiki (računstvu). Preprosti tedaj izseljenci, ki mnogi niso v svojih pojmi vedeli pravi pomen nekaterih naslovov in niso videli prevelike razlike v besedah "matematika" in "matika", so mislili, da naslov pomeni, da se profesor razume na "motike" (s katerimi so doma okopavali pridelke na poljih). Smatrali so, da je on v svojem znanju o "motikah" postal profesor.

Kdo jim naj zameri radi tega in take sodbe o "matematiki"? Prav ta mož, ki so ga nazivali z omenjenim naslovom "profesor Matika", mi je nekoč razlagal zelo pomenljive računske slučaje. Še sedaj se tistega njegovega razlaganja o računstvih spominjam, posebno pa od tedaj, ko sem pred kakimi skoraj 40 leti izvedel po znancih, da je profesor Matika odpotoval v večnost. Bil je vsaj za mene zanimiv mož.

Spominjam se ga, kako je enkrat postanovelec, kjer je bil na hrani in stanovanju, razlagal in pojasnjeval razlike med meterskimi in kilometerskimi marami in tukajšnjimi čevlji, jardi in miljami. In med težami v funtih in kilogramih. Prav zanimivo je razlagal.

Prav tedaj so premogarji stavkali, skoraj kake tri mesece in ko je sedel med njimi, jim je dokazoval, da so nes pametni, ker stavkajo. Tudi če boste dobili par centov kakega poviška pri tona, ali pa na uro, kdor je plačan po času od ure, boste pa zdaj, ko ste na stavki, več izgubili, ker ste brez dela. Debatirali so o tem nekoga popoldneva na vrtu v senci, tako resno, da bi bili profesorja "Matiko" kmalu natepli. Ubrabila ga je gospodinja rekoč: "Bodite vendar pametni, profesor že nekaj ve, več kakor vi."

Profesor Matika se je zahvalil, vzdržati se, pa ni mogel in je glasno pripomnil:

"Dosti oslov sem že videl po svetu, a povem, da takih še ne, kakor so ti-le!"

Dva sta kar skočila, da bi ga pograbila, pa je gospodinja stala vmes. Profesor je pa hitro odkuril v hišo in se zaprl v sobo.

Drugo jutro je profesor Matika zgodaj vstal, pobral obleko, saj dosti je ni imel in je s "pункlom" odšel, še predno je gospodinja vstala ali kak sostanovelec. Ker delo tiste čase ni bilo lahko dobiti, ne takega ali takega, posebno pa ne take službe, kakor si jo je on želel, zaslužka in dohodkov ni bilo, zato je gospodinja dolgovala za hrano in stanovanje več tednov.

S tem svojim odhodom je izginil in odšel. Kam?

Gospodinja se je tolažila, da je najbrž odšel kam za delom in da se bo vrnil. Ostali, ki so bili pri njej na hrani in stanovanju, so pa tu in tam izražali zasmehljive opazke:

"No, kje je pa zdaj profesor Matika? Kdo je pa zdaj večji osel?"

Takih slučajev je bilo tiste čase kar dosti, da so stanovalci (bordarji), ki so bili na stanovanju in hrani, tu in tam kaj odnesli in pustili za seboj neplačane račune. Posebno v času dolgotrajnih stavk. Nekateri so pozneje take račune poravnali, nekateri pa tudi ne. Na svetu so bili pač tedaj in so še danes vseh vrst ljudje, tudi taki, ki na neplačane račune pozabijo.

Omenim naj, da profesor Matika ni bil tak. To mi je povedala tista gospodinja, pri kateri je stanoval tedaj kakor jaz še pred prvo svetovno vojno. Odšel je nekam na zapad in našel je tam neko službo. Kako ali dve leti pred prvo svetovno vojno se ji je oglasil s pismom in ji poslal vsoto, ki ji jo je dolgoval za hrano in stanovanje. Omenil ji je v pismu, da dela za nek vod. Ob nedeljah pa da hodi v gorske vodotoke ribe lovit in da gleda tudi za zlato, ki ga nekateri v gorskih tokih tu in tam ujamejo. V kratkem pa bo naredil načrte, da bo šel s skupino še treh drugih v Aljasko, ker tam da je v gorskih potokih precej zlata. Rekla je, zahvalila sem se mu s pismom, ki ne vem, če ga je prejel ali ne, nazaj ni prišlo, od njega pa tudi nisem več čula. Pošten je pa bil, plačal mi je, kar mi je dolgoval. To mi je povedala nekaj let zatem, ko sem jo slučajno srečal. Tudi ona je odšla v večnost med prvo svetovno vojno. Spominjam se pa večkrat nje in tistega profesorja Matika.

Nič čudnega, le slučaj tak. Matematik, računski veščak je bil, pa je računal in delal načrte, kako priti do zlata. Iskal ga je nekje v gorskih potokih po Divjem zapadu, nato ga je hrepenenje za tem vodilo še gori v Aljasko, in zatem ni bilo slišati več o njem. Ne samo njega, tudi druge so take želje vodile za zlatom. Najbrže jih še bodo, ker zlato je vabljivo.

Na tega profesorja "Matika" sem se spomnil, ko sem pred kratkim bral spis, kako se zadnje čase obnašajo trume investitorjev na njujorskih borzah. Zadne čase mnogim tem lasje sive, kar borzni trgi se radi in flacije in drugih gospodarskih težav čudno obnašajo. To je cene delnic. Nekateri imajo

stalne cene, mnoge ne in slednje nekatere se skoro vsako uro spreminjajo. To pa dela sive lasje mnogim investitorjem. Vsak je pri tem svoje vrste profesor "Matika"! Ni pa vsak profesor matematike tudi zanesljiv in dober prerok. V teh ozirih je tudi med najpredvidnejšimi velikotakih, ki se jim ne posreči vsak srečolov. Najboljši nasvet je takim, ki jim bogastvo ne teži preveč žepov tole: Previdni bodite! Ne segajte predaleč v žerjavice, da se ne opečete. Držite rajši tisto, kar imate, da vam borzizjanske sape ne odneso tistega. Takega mnenja je

Stric Gregor

Dan slov. osvoboditve "29. oktober" bomo obhajali v nedeljo

CLEVELAND, O. — Praznovanje narodnega praznika bo letos v nedeljo, dne 25. oktobra 1970, v farni dvorani pri Sv. Vidu na Glass Aveniji ob 6. uri zvečer.

Nastopila bo naša mladina, pevci in recitatorji. Glavni govornik bo dr. Viktor Antolin iz Washingtona, ki bo praznične misli s svojimi besedami pomen praznovanja še poglobil in razjasnil.

Letošnja naša prireditelj za ta praznik bo posebno usmerjena na poudarek naše slovenske zgodovine s 135 slikami iz vse naše narodne zgodovine iz časa naše naselitve, povezane s posebnim besedilom, ki bo v kratkih jednatih besedah zajelo vse, ki so bili važni, kot nekaki mejniki v našem narodnem razvoju. Vsak, ki se bo tega praznovanja udeležil, bo veliko pridobil na spoštovanju naše narodne preteklosti.

Prireditveni odbor prav lepo vabi vse clevelandске Slovence, da se te večerne prireditve v nedeljo, dne 25. oktobra 1970, udeležite.

"Narod naš umreti noče..."

Prireditveni odbor

Zahvala zlatoporočencev

CLEVELAND, O. — Slovesno praznovanje najine zlate poroke, ki sva jo obhajala v nedeljo, 4. oktobra, je bilo za naju čudovito lepo doživetje.

Iz srca sva hvaležna vsem, ki ste pripomogli, da je bilo to praznovanje tako lepo in prisrčno. Predvsem naj prejme najino globoko zahvalo č. g. župnik Rudolf Praznik, ki je daroval slovesno sv. mašo v cerkvi sv. Vida. Iskrena hvala č. bratu Robertu, sinu Mrs. Roberta, iz fare sv. Kristine, častitim sestram sv. Kazimirja iz fare Marije Pomocnice na Neff Rd. za vso izkazano naklonjenost.

Prisrčna hvala Mrs. Mary Otničar in njenim pomočnicam za odlično slavnostno kosilo, kot tudi vsem pridnim strežnicam za ljubeznivo in hitro postrežbo.

Iskreno se zahvaliva najinim dobrih otrokom — hčerкам, sinovom in njihovim ženam, ki so pripravili zlatoporočno slavje.

Ne moreva se zahvaliti in povrniti vsakemu posebej za vso ljubeznivost in pozornost ob priliki najine zlate poroke. Naj poplača in povrne dobri Bog!

Joseph in Josephine Perpar

Umri je Janez Krvina

NEW YORK, N.Y. — Dne 23. septembra je umrl v New Yorku Janez Krvina. Pred tedni je nesrečno padel, najbrž v podzemeljski železnici, bil je težje ranjen in operiran. V bolnici je bil ves čas v nezavesti.

Janez je bil delaven, prijazen in vesel mož. Imel je veliko priateljtev v Združenih državah in posebej v New Yorku. O tem pričča velik pogreb in številna učežba njujorskih Slovencev v naši cerkvi in v pogrebnem za-

Frank Zebot:

Naše narodno ime

(Nadaljevanje)

V razdobju do XV. stoletja je slovensko ozemlje po nemški kolonizaciji bilo zmanjšano na okoli tretjino svojega prvotnega obsega. Z ustalitvijo avstrijskih dežel je bilo pozabljeno nekdanje skupno ime, narodna zavest je polagoma zamrla, nadomestila jo je zavest deželne pripadnosti. Narod ni izgubil le svojega imena, ampak tudi svojo osebnost. Čut pokrajinske pripadnosti se je tako globoko ukoreninil, da se je v nekaterih odtrenkih ohranil vse do današnjih dni. Slovensko ozemlje je bilo razkosano na sedem delov, od katerih je bila le Kranjska dolca slovenska dežela.

Slovensko ljudstvo je bilo po XIII. stoletju kakor človek, ki zapade v amnezijo, ni se zavedalo svoje preteklosti, ni imelo pogleda v bodočnost, brez imena, brez osebnosti, gmota brez pravnih tlačanov. V taki latentni inerciji je tavalno in životarilo do XIX. stoletja, ko so ga začeli dramiti iz zimskega spanja domači romantiki. Prvi je bil Vodnik, toda njegov klic je bil glas vpjiočega v puščavi. Še leta 1808 slavni jezikoslovec Jernej Kopitar ni vedel imena svojemu rodnemu jeziku. V naslovu slovnice, ki jo je izdal tisto leto, se je moral poslužiti dolgovnega geografskega opisa: Grammatik der slawischen Sprache in Krain, Kaernten und Steyermark (Slovnica slovanskega jezika Kranjske, Koroške in Štajerske).

Slovensko ime je bilo utemeljeno šele v tridesetih letih XIX. stoletja, sankcionirano v narodni deklaraciji (Zedinjena Slovenija) leta 1848 in prišlo v slošno rabo v dobi narodnih tabborov. V obmejnih pokrajinah je bil z navdušenjem sprejeto brez odlašanja, ker je služilo kot močna opora v obrambnem boju proti germanizaciji. Težavnejši je bil njega prodor na Kranjskem. Kranjska je bila po svojem prebivalstvu čisto slovenska dežela, zato so pokrajinski nazivi "Kranjska", "Kranjec" in "kranjski" imeli tudi etnično konotacijo. Vendar v domači govorjeni in pisani besedi niso bili rabljeni v pomenu "pars pro toto", omejeni so bili

vodu pri rožnem vencu. Bilo jih je nad sedemdeset. Crno mašo je bral župnik Rogan, sodelovala sta gospoda Blatnik in Jenko. Pokopali smo ga v Elizabeth, New Jersey. Molil je župnik Rogan. Janez Krvina je bil rojen v Trnovem v Ljubljani pred devetinsedemdesetimi leti. Bil je poslovodja pri Suttnerju v Ljubljani, strokovnjak v urarstvu in zlatarstvu. V New Yorku je skoraj do zadnjega delal v svoji stroki. Bil je vnet član Prosvetne zveze, delal je pri Orlih in vodil denarno zbirko za Orlovski stadion v Ljubljani. Za svoje javno delo je bil imenovan v ljubljanski mestni svet. Med vojno je zbiral denar za oltar Brezjanske Marije v stolnici in nadzoroval pasarsko delo in zlatenje.

Po vojni je živel v New Yorku. Bil je direktor in upravnik Ligne hiše v mestu in veliko in pridno delal pri pošiljanju hrane in obleke potrebnim v domovino. Ko se je Liga preselila v Ridgewood, je našel nov dom pri družini Toneta Babnika v Astoriji. Babnikova družina je skrbelo tudi za njegov pogreb. Do groba so ga spremlili v imenu Lige predsednik njujorskega odbora dr. Puc, Tone Babnik in Simon Kregar.

Janez zapušča sestro Ivanka Koman v Ljubljani. Ohranimo ga v lepem spominu. Naj mu bo zemlja lahka!

Na Kranjskem je bilo slovensko ime potrjeno z izidom (1825) v nemškem jeziku pisane slovenske slovnice licejskega profesorja Franca Metelka (Die

na deželo samo in na njene prebivalce. Zato je raba kranjskega imena bila preje ovira kot podpora duhovnemu zedinjenju. Etimologija imena "Slovenec" je dokaj enostavna. Je le prisvojen oblika besede "Sloven" (ime člana starih slovanskih plemen). Nastala je preko ženske oblike "Slovenka" po vzgledu: učencec — učenka, pevec — pevka, igravec — igralka (glej Bogo Grafenauer: Zgodovina slovenskega naroda, I. zvezek, str. 303).

Glavno zaslugu za utemeljitev skupnega imena ima narodni buditelj Anton Martin Slomšek. On je bil pionir slovenskega narodnega imenoslovja. V uvodnem govoru k slovenskim uram, katere je vodil za svoje tovariše bogoslovce v celovškem semenišču, je v jeseni leta 1821 slovensko zaklical svojim rojakom od Zilje do Kolpe, pa od Rabe do Tržaškega zaliva: Slovenci smo! Svojo vero v enotnost slovenstva je v omenjenem govoru takole izrazil:

"Slovenec je Kranjec, Slovenec Korošec kakor Stajerec, bratje smo drug drugemu. Po potu omike se približujemo drug drugemu in srečen čas, ko bode v jeziku slovenstva ena hiša, eden rod, eno slovenstvo, en govor."

S tem oklicem je Slomšek objavil svoj narodni program, katerega cilj je bil duhovno zedinjenje vseh Slovencev brez ozira na deželne meje. Za doseg tega cilja je pisal, govoril in delal vse svoje življenje. Slomškova deklaracija se danes zdi samoposebno umevna, ne potrebuje nobene dodatne razlage in ne vzbuja posebne pozornosti. Treba pa se je zivjeti v vzdušje te danje dobe, da umemo prav ceniti njen dalekosežni pomen. Posodilih, merjenih v miselnosti Metternichove absolute tistične vladavine, katere glavni cilj je bil ohraniti "status quo", je Slomškov manifest predstavlja nekaj vznemirljivo novega, čeneproskriptivno revolucionarnega. Zaključil je Slomšek svoj uvodni govor s temi besedami: "O, da bi mogel danes s svojo bratovsko besedo v vas zbuditi ogenj navdušenja za jezik Slovenije ter ga v tekočih dneh tega leta vzdržati v vaši sredini v svetlem plamenu!" Značilna je v tej zaključni ekshortaciji raba imena "Slovenija". Res, da jo je prvi zapisal Valentin Vodnik (9. verz v "Iliriji zveličani": "Mat' stara Slovenija"), a njemu je v pesnitvi služila le kot retorična personifikacija. Tudi je bil Slomšek prvi, ki je rabil pojmovno ime "slovenstvo". Njegov prvi pesniški poskus iz leta 1822, ki je ohranjen v rokopisni zbirki, nosi ta naslov. Zato gre Slomšku priznanje, da je uvedel slovensko ime (Slovenec, Slovenija, slovenstvo, slovenski) v slovenski slovar.

Dodatna pomembnost "Napelvavnega govora k Slovenskemu zboru 1821" (po Slomškovem rokopisu), ki se je Slomšek najbrže ni zavedal, pa je v tem, da je bil izgovorjen skoraj točno tisoč let potem, ko so Karantanci izgubili svojo notranjo svobodo. Po letu 820 je Karantanija prenehala biti kneževina, vključena je bilo kot grofija v Frankovsko državo. Odtlej ji niso več vladovali od ljudstva izbrani domači knezi, ampak tuji (bavarski) grofje.

Na Kranjskem je bilo slovensko ime potrjeno z izidom (1825) v nemškem jeziku pisane slovenske slovnice licejskega profesorja Franca Metelka (Die

(D dalje na 2. strani)

SK

SLOVENCI!
Kličite 578-1293

ZADNJA PRAVDA

J. S. BAAR

Polno zviti vprašanj si je bil pripravil predsednik, premislil je postopanje, nastavljal je zanjke, v katere bi se zapletel zločin, in glej: Ta zločinec ga je sedaj sam zmedel s svojo preprostostjo. Ali je to sploh zločinec?

Sedaj se je dvignil zagovornik in prosil, da bi tudi on smel obtožencu zastaviti par vprašanj. Radostno je privolil predsednik. "Torej, gospod Porazil," je začel zagovornik. Adam mu je presekalo besedo s povsem drugim glasom kot je govoril doslej:

"Nisem gospod, kmet sem."

"Torej, kmet Porazil! Vaš rod je bil v Klenčih v časti in je užival razne predprave, ali ne?"

"To pa, to. Porazilovi so nosili nebo, v cervki so imeli svojo posebno klop, na Telovo doma oltar, na križev teden so nosili pri procesijah na polje velikonočno svečo in tudi pri Vstajenju—"

"Tudi vi niste bili do nedavna nikdar kaznovani?"

"Kaj, da nisem bil? Pa še kako! Celo svoje življenje! Skoraj od ženitve — je kazen, kazn za mene in za Martina zato, ker nisva ubogala očeta. Slabo nama je bilo na svetu in malo časa sva živela."

"Ne mislim tega. Jaz mislim sodnijske kazni, kajti občina in farni urad sta vam dala lepo spričevalo in vas pohvalila kakor mirnega, tihega človeka, če izvezamemo to nesrečno tožare. Ali ste se pravdali n. pr. še s kom drugim razen z bratom?"

"Bog ne daj! Saj sva si z Martinom sama nakopala dovolj tožba."

Glej, tudi gospod državni pravdnik bi rad nekaj slišal od Adama. "Nisem vas dobro razumel, ko ste poprej pravili o uboj, in gospodje porotniki tudi ne; povejte nam še enkrat, ste li imeli namen ubiti brata? Kaj ste mislili neposredno v trenutku, preden ste zamahnili z lopato in udarili?"

"Kaj sem mislil?" se je skušal spomniti Adam. "I, mogoče ničesar nisem mislil, mrtva, strašna tihota je vladala v meni, tako nekako kot je za nevihte med bliskom in gromom."

"Pa človek si vendar mora nekaj misliti," je silil tožnik.

"No, mogoče sem si takrat mislil," je odnehal Adam, "sem si mislil: Bog daj, da bi dobro zadel in ga ne zgrešil, da se ne bi dolgo mučil."

"To ste si torej mislili? Boga ste klicali — in ste nazadnje morda celo molili?"

"Da — mogoče! Prav res, pomolil sem; taka kratka molitvica mi je švignila po duši in po glavi."

"Pa menda vendar veste, da Bog pravi: Ne ubijaj—"

"Sedaj-le to seveda vem, toda takrat, v tistem trenutku mi to ni prišlo na misel. Sam skušnjavec je bil stopil vame in meni se je uboj zdel tako potrebno in neodložljivo delo, da sem pred njim pomolil, kot sem vedno vajen."

"In niti sedaj ne obžalujete svojega čina?"

"Kako naj obžalujem? Ali sem mogel drugače? Da se ni zgodilo takrat, bi bilo prišlo do tega drugič. Priti pa je moralo, in da nisem jaz ubil Martina, bi bil moral Martin ubiti mene. Tako je bilo med nama."

Nato so izpovedale priče pod prisego. Mlinar, ki je našel mrtvega Martina, sodni izveščenci, ki so ga preiskali, stara Pernuška, ki je v Martinovem gozdu nabirala drva, in glavno gobar Kratkki, ki je v usodnem trenutku na travniku nabiral gobe.

"Niste li ničesar čuli, dedek?" ga je vprašal sodnik.

Starček se je razvnel in odvrnil: "Nisem noben dedek; čeprav mi je osemdeset let, se ne ustrašim marsikaterega mladeniča. Vid in sluh mi služita, toda presneto bi lagal, če bi dejal, da sem kaj videl ali slišal. Res je, pol dne sem čul zvoniti in sem molil — a slišal nisem ničesar."

Sodnik je zmajal z glavo in pritisnil starčka: "Menda ste pa vendar čuli vsaj prepir, krik. Mogoče ste pozabili, pri vaši starosti ni to nič posebnega."

"Kakšna starost pa! Osem križcev, to zame ni nič, spomin mi, hvala Bogu, služi, spominjam se Rusov in Francozov v Klenčih, sam sem se vojskoval na Ogrskem in v Italiji. Če bi bil kaj slišal, bi tudi povedal, saj sem vendar prisegel—"

"Velemenjeni gospodje porotniki," je začel naposled utemeljevati obtožbo državni pravdnik. "V kriminalistični zgodovini najdemo malo zločinov, katere bi po svoji strahoti mogli primerjati s činom, ki ga je zakrivil obtoženc. Sveto Pismo nam takoj na prvih straneh predčuje podobno dejanje, katero je kaznoval Bog sam. Kakor je Kajin ubil s kijem svojega lastnega brata na polju, tako je tudi ta zločinec na travniku razklal rodnemu bratu z lopato glavo. Kri ubitega kliče za maščevanje proti nebu in zahteva kazni tudi tukaj na zemlji. Pravice je treba zadostiti, zločin, zagrešen proti naravnemu, državljanškemu in družabnemu pravu mora biti v dobro celote svarično kaznovan. Javnost pričakuje od vas, slavna gospoda, da na vprašanje visokega sodišča odgovorite enoglasno — kriv. Če ni še umrl v vaših prsih čut za pravo in pravičnost, če so vam svete vezi sorodstva, storite svojo dolžnost in obsodite nele zločin, ampak tudi zločinca."

Tak je bil v bistvu jedrnat govor gospoda državnega pravdnika. Govoril ga je rezko, odločno in je učinkoval.

Toda že je vstal zagovornik. S čelom obrnjen proti poroti je govoril sicer z usti k njej, toda z besedo je meril kakor s puščico na gospoda pravdnika. "Slavna gospoda," je nagovoril z zanosom in laskavostjo poroto, in že so se mu sipale iz ust besede in stavki kakor voda skozi odprtino v jezcu.

"Bog pomagaj, ta ima namazanega," si je mislil Adam na svojem prostoru. Zopet je sedel in počival. Sedaj so ga pustili pri miru. Nihče ga že ne vprašuje več in on se je prepustil svojim mislim. Tako je preslišal začetek zagovornikovega govora, zlasti po vsebini mu je ostal neznan. Šele tedaj, ko se je zagovornik razvnel, zvišal glas, jačil in pojémal z glasom, mahal z roko, je poslušnil tudi Adam.

"Moj varovanec je nedolžen," je slišal Adam. — Kar poskočil bi bil in zavpil: "Nikar mu ne verjemite, zvoditi vas hoče ta možič! Jaz sem kriv —" Toda molčal je in pozorno je sledil govorniku. Ta je nadaljeval: "Nedolžen zato, ker je ravnal v ruzjni samoobrambi in v nezavesti. Imel je najboljšo voljo živeti v miru, ljubezni in pokoji, toda dolgih petnajst let je bil neprenehoma dražen, ščuvan, razburjan, in to bi omajalo živčni ustroj, ogrozilo duševni mir in spravilo iz ravnovesja vsakega človeka. Spoštovani gospodje porotniki! Vaša zveneča imena so mi porok, da ste dušeslovci. Zamislite se torej v duševni položaj obtožencev, kakor nam ga je sam tu v preprostih besedah opisal, in priznati boste morali, da je ravnal pod popolnoma nenavadnimi dojmi in vplivi. Bil je pijan."

(Dalje priloženo)

NAŠE NARODNO IME

(Nadaljevanje s 2. strani)

Lehrgebäude der Slowenischen Sprache). V ljudsko govornico pa še dolgo ni prodrlo. Saj je npr. selški župan Pavel Smid še julija leta 1851, torej doba tri leta po objavi slovenskega političnega programa, v pritožbi proti nemškemu uradovanju, ki jo je poslal kranjskemu glavarju, zahteval, "de bodo Oni kar te moje opravila zadene, men na kranjsko šrifto pisali". Šele z nastopom Prešerna se je polagoma začelo uvajati skupno imenoslavlje. Prešeren sam je sicer čisto rabil izraze "Kranjska", "Kranjec", "kranjski", "kranjsčina", a je že v svojih prvih pisenitvah usmeril pogled preko deželne meja. Tako beremo npr. v parodiji "Nova pisarija" (1830), ki je bila naperjena proti kranjskim pisateljem janzenistovskega kroga: "Lahko boš v kozji rog ungal Slovence", dalje "Slovensko ljulko bomo reševali" in "Slovenci bodo brali bukve čiste".

Ko je Prešeren ob pripravi na odvetniški izpit prve mesece leta 1832 prebil v Celovcu, se je redno sestajal s Slomškom. Razpravljala sta o žalostnih jezikovnih in narodnih razmerah. Rešitev sta videla v duhovnem zedinjenju. Vzbuditi je treba v ljudstvu zavest pripadnosti k širšemu občestvu, ki presega ozke deželne meje. Za dosego tega

cilja pa je nujno potrebna čimprejšnja utemeljitev enotnega knjižnega jezika. Da postavita to nalogo na širšo geografsko osnovno, sta se na Svečnico, 2. februarja, podala na Možberk nad Vrbskim jezerom h koroškemu voditelju župniku Urbanu Jarniku. Tako so se sestali predstavniki treh največjih slovenskih pokrajin: Kranjske, Stajerske in Koroške. Iz tega sestanka sta izšla dva zaključka: 1. slovenski knjižni jezik naj se nasloni na narečja osrednje slovenske pokrajine (Kranjske), ker je ta takrat imela že skoraj tristoletno knjižno tradicijo; 2. enotnemu knjižnemu jeziku naj začasno služi kot črkopis stara častiljiva bohoričica (po letu 1845 jo je nadomestila gajica). S tem drugim sklepom je bil zadan smrtni udarec metelčici in dajničici in praktično končan.

Prešeren je v naslednjih letih ustvaril veličastna dela svojega pesniškega genija. Oplemenitil je slovenski jezik in dokazal, da je v domačem jeziku možno izražati prav iste globoke misli kot v govoricah naprednejših narodov. S tem je privabil v krilo narodnega občestva znaten del razumnosti in meščanstva, dva spisa razvila zamisel vseslovanstva, ki sta dotlej bila ljudske kulturne vzajemnosti, ki bi stvu najbolj odtujena. V drugi polovici leta 1833 je pisal Sonet venec, ki je največja umetnina njegovega pesniškega u-naj priključile eni štirih skupin stvarjanja. V 7. sonetu je izlil in odpovedale svoji samobitnosti svoje domovinske ljubezsti. Hrvati, ki so bili podvrženi s prošnjo do neba, da bi nje-

gove pesmi imele moč vžgati srca rojakov za čast domovine. Takole je zapel:

Da bi nebesa milost nam skazale!
Otajat Krajna našega sinove,
njih in Slovencev vseh okrog rodove,
z domačmi pesmam' Orfeja poslale!

Da bi nam srca vnel za čast dežele,
med nami potolažil razprtije
in spet zedinil rod Slovešč'ne cele!

V tem sonetu je Prešeren v umetniških stihih izrazil isto misel kot Slomšek v preprosti prozi v "Napelvavnem govoru", t.j. željo za duhovno zedinjenje vseh Slovencev.

Slomškovo in Prešernovo budilno delo je že rodilo prve uspehe, ko se je na domači pozornosti pojavila nepričakovana nevarnost, ki je grozila omajati in razrušiti prebujajoče se slovenstvo v njegovih temeljih in izražati prav iste globoke misli kot v govoricah naprednejših narodov. S tem je privabil v krilo narodnega občestva znaten del razumnosti in meščanstva, dva spisa razvila zamisel vseslovanstva, ki sta dotlej bila ljudske kulturne vzajemnosti, ki bi stvu najbolj odtujena. V drugi polovici leta 1833 je pisal Sonet venec, ki je največja umetnina njegovega pesniškega u-naj priključile eni štirih skupin stvarjanja. V 7. sonetu je izlil in odpovedale svoji samobitnosti svoje domovinske ljubezsti. Hrvati, ki so bili podvrženi s prošnjo do neba, da bi nje-

navdušenjem sprejeli idejo "ilirskosti", v katero se bi naj zljili vsi južni Slovani od Triglava do Črnega morja. Po njih sodbi bi le tak mogočen sklop bil uspešen branik proti navalu potujčevanja. Za skupni jezik naj bi služila "ilirščina", mešanica slovensčine in hrvaščine. Mladi hrvatski rodoljubi so se pod vodstvom Ljudevita Gaja združili v Ilirski krožek. Med Slovenci se je za ilirsko gibanje ogrela pešiča študentov in mladih inteligentov na vzhodnem Stajerskem (Stanko Vraz, Franc Miklošič, Davorin Trstenjak, dr. Stefan Kočvar, Radoslav Razlag) in Koroškem (Matija Majar, Andrej Einspieler). Vraz je skušal za ilirstvo pridobiti Prešerna, ta pa ga je odločno zavrnil. Trdno je vztrajal na stališču, da je pot do slovenske kulturne vzajemnosti le po utemeljitvi in priznanju slovenstva, slovenskega imena in slovenskega jezika. Ker se je izrekel proti ilirizmu tudi Slomšek, je mamljivi blek ilirizma začel bledeti tudi na Stajerskem. Eden za drugim so od ilirizma odpadali njega nekdanji poborniki. Leta 1848 so bili celo med vodilnimi pokretniki slovenskega političnega programa (Miklošič, Trstenjak, Muršec). Mlado slovenstvo je imelo dovolj vitalne sile, da je uspešno prestalo to zgodovinsko preizkušnjo.

Več kot tisočletna slovenska zgodovina je prepletena s tragedijami, ki so se vrstile druga za drugo. Malo je bilo sončnih dni v mileniju slovenskega žitja. Veličastna izjema je leto 1848. Ko so po padcu Metternichovega absolutizma avstrijski Slovani zahtevali enakopravnost s privilegiranimi Nemci in preureditev monarhije v federacijo etničnih edinic, so tudi Slovenci dne 20. aprila so dunajski Slovenci, združeni v društvu "Slovenija", objavili politični program, katerega osnovna zahteva je bila:

"da politično razkrojeni narod Slovencev na Kranjskim, Stajerskim, Primorskim in Koroškim kakor eden narod, se tudi v eno kraljevstvo z imenom Slovenija sklene, in da ima zase svoj zbor."

S to deklaracijo je bilo povečano slovensko ime in je šele v njej zadobilo svojo polno vsebino. Iz brezpravne tlačanske raje je vstal slovenski narod. Manifest za "Zedinjeno Slovenijo" je inkorporiral vse elemente, ki skupaj definirajo pojem narodnosti: 1. ljudstvo, ki ga družijo krvna vez, 2. geografski teritorij, 3. skupen jezik, 4. zavest pripadnosti, 5. težnja po samovladu.

Perfidnost avstrijskega velenštva je preprečila preureditev imperija v federativne narodne edince. Ker Avstrija leta 1848 ni sledila klicu svojega naravnega poslanstva, ker ni urenila svoje hiše v srečni dom svojih narodov, je zasadila prvo lopato za svoj lastni grob.

V toplini plamena prižganega leta 1848 je vzklila slovenska misel in v naslednjih desetletjih zrasla v mogočno drevo. Hudi viharji so grozili in še groze njeni rasti, a slovenstvo je poglano globoke korenine, iz katerih črpa življenjsko moč, da se bo moglo z voljo svojih udov upreti vsem nevarnostim. Verujoč v smotrenost božjega stvarstva, v katerem ima vsaka stvar svoj namen, vsak človek svojo nalogo in vsak narod svoje poslanstvo, lahko upamo in zaupamo, da bo prišel tudi dan izpolnitve slovenskega poslanstva, ko bo sleherni rojak s ponosom reči smel: "Civis Slovenus sum!"

Italijanska politika se peča z "revolucijo" v Reggio di Calabria

RIM, It. — Italijanska javnost mora imeti zmeraj ta ali oni predmet, da se nad njim razburja. Navadno je to vladna kriza. Te sedaj zaenkrat še ni, zato je kar dobro prišla "revolucija" v Reggio di Calabria.

Najnovejši italijanski upravni sistem je ustvaril v Italiji 20 pokrajin, ki imajo kar dosti pristojnosti, zato pa nekaj manj davčnih virov. Taka pokrajina je postala tudi znana Kalabrija, ki leži ob Mesinskem prelivu. Vlada je v pokrajini odredila za glavno mesto Catanzaro. S tem ni zadovoljno mesto Reggio, ki ima okoli 180.000 prebivalcev in je največje v vsej pokrajini.

Povod nezadovoljnosti sta krajevni ponos in boj za kruh. Meščani v Reggio di Calabria mislijo in upajo, da bi se mesto izkopal iz revščine in brezposelnosti, ako bi postalo središče pokrajine. Nezadovoljnost so izrabili desničarski skrajneži skupaj z mafijo. Torej strokovnjaki za nemire, požige, rope itd., ki so pa obenem še nezadovoljni s sedanjo vlado.

Organizirali so blokado mesta, pretrgali vse železniške, telefonske in telegrafске zveze in postavili tudi svojo lastno "vlado". Mestna uprava je hitro omagala. Vlada je poslala 8.000 policajev na pomoč, pa tudi to ni dosti zalego. Skandal je postal tak, da je morala vmes poseči vlada. Spravila je zadevo pred parlament, obenem je pa poslala v Reggio še 4.500 vojakov in zagrozila, da bo s silo — toda brez streljanja — obnovila red, ako ne bo šlo drugače.

Opogumila se je tudi mestna uprava in izbrala za novega župana krščanskega demokrata, ki ima kar dobro priljubljenost ime. Imenuje se namreč Bataglia (bitka). Ministrski predsednik je postal odločen in zagrozil, da ne bo odnehal, dokler ne bo mesto zopet mirno. Obenem je obljubil, da bo privabil v mesto tudi industrijski kapital, da bo manj brezposelnosti.

"Uporniki" niso preveč zaupljivi do vlade, zato hočejo zahtevati nekaj več kot samo obljube.

MALI OGLASI

Delo dobita

Upokojena zakonca za oskrbništvu poslopja zdravniških uradov v Willoughby. Stanovanje z 1 spalnico in plača. Kličite 261-4794

(204)

V najem

Lepo opremljeno stanovanje na 1527 Saranac Rd., en blok od cerkve Marije Vnebovzete. Najemnine \$90.00. Oglasite se osebno. (x)

Sobo oddam

Lepo, čisto, opremljeno sobo oddam zaposlenemu moškemu. Na 1189 E. 176 St. Oglasite se osebno na istem naslovu. (205)

V najem

5 sob, nove preproge od stene do stene, vse prebarvano, garaža, najraje dvema odraslima osebam, na 14915 Lucknow Ave. Kličite KE 1-0957 po 6. uri zv. (21,22 okt)

V najem

Oddamo 6-sobno hišo, odraslim, poštenim ljudem, Kličite 531-9782. (205)

Iščem varuhinjo dveh otrok, starejšo Slovenko ali Hrvatiko, na mojem domu, od 6,30 zjutraj do 2. pop., Norwood Rd. okolica. Kličite 431-2260, po 4. uri popoldne. —(21,23 okt)

Mucke zastoj

Mlade mucke oddamo zastoj tistemu, ki bi jih ljubil in lepo oskrboval. Kličite 431-4135. (204)

Vomite za najbolj usposobljenega!

BOB TAFT

za

U.S. SENATORJA

Vas skrbita zločinstvo in nasilje v današnji Ameriki?

Tudi Bob Taft je v skrbeh — in se briga do volj, da bo za to nekaj storil. Ze leta govori Bob Taft proti zločinskemu brezvladju v tej deželi in proti popustljivosti, ki jo rodi. Ze leta se Bob Taft žene za sprejem svojega za konskega predloga proti zločinstvu, ki pa ga vedno znova zadržji liberalno-demokratski kongres. Zato ne verjemite ljudem, ki trdijo, da zločinstvo ni vprašanje — je velika razlika med praznimi besedami in med obupno potrebnimi dejanji za izvršitev naloge.

★ Glasujte za moža z dejavnim programom proti zločinstvu!

★ Glasujte proti zločinstvu in nasilju v Ameriki!

★ Glasujte za Boba Tafta!

X ROBERT TAFT

Slovenians for Taft for U. S. Senator Committee.

Matej Roesmann, State Chairman, 1908 Euclid Ave., Cleveland, Ohio.

SLOVENC!

Kličite 578-1293

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Prvi vtis je bil torej za Dantesa ugoden; toda Villefortu se je reklo mnogokrat kot glavno pravilo politike, če je prvi vtis ugoden, da mu sodnik ne sme verjeti. To je čul tako pogostokrat, da je premagal svoj lastni čut, da je mogel slediti temu principu. Udušil je torej dobrohotne čute, ki so hoteli nadvladati v njegovem srcu, ter pustil prednost razumu, navzel pred ogledalom uradni obraz in sedel s pretečim in strogim izrazom k svoji mizi.

Trenotek pozneje vstopi Dantes. Mladi mož je bil bled, toda miren, in njegovo obličje je objemal lahek smehljaj. Pozdravivši svojega sodnika s prikupljivo uljudnostjo, se ozre po kakem stolu, kakor da se nahaja v salonu svojega gospodarja Morrela.

Ta hip se sreča z brezizraznim Villefortovim pogledom, s tem znamenitim pogledom gospodov pravice, ki nočejo, da bi se čitalo v njihovem srcu, in katerih oko je steklo brez leska. Ta pogled ga počuči, da stoji pred temno postavo pravice.

"Kdo ste in kako se imenujete?" vpraša Villefort, listaje papirje, katere mu je dal agent, predno je vstopil. Tekom jedne ure so postali že precej obsežni.

"Imenujem se Edmond Dantes, gospod," odvrne mladi mož z mirnim in sonornim glasom: "sem krmar na ladiji 'Faraon', ki je last gospodov Morrella in sina."

"Vaša starost?" nadaljnje Villefort.

"Devetnajst let," odvrne Dantes.

"Kaj ste pričeli v hipu, ko so prišli po vas, da vas zapro?"

"Prisostoval sem svoji lastni zaročni gostiji," odvrne Dantes z ginjenim glasom: tako bolesta na je bila razlike med onimi hipi veselja in to resno ceremonijo, tako močen je bil kontrast med temnim Villefortovim obličjem in med lepoto njegove Mercedes, ki je žarela v njegovem spominu v najsvetlejši luči.

"Svojo zaročno praznovanje?" pravi namestnik, ki nehote vstrepeta.

"Da, gospod, oženiti se hočem z deklico, ki jo ljubim že tri leta."

Dasi je bil Villefort sicer v svojem uradu tako trden in neomahljiv, ga to vendar presenetilo, in ginjeni glas človeka, ki so ga odtrgali tako nenežno uživanju najslajše sreče, vzbudi v globini njegovega srca simpatičen odmev: tudi on sam je bil srečen in pravkar moten v veselju, da

uniči veselje moža, ki je stal kakor on na pragu sreče.

"Ta enakost razmer," si misli, "napravi velik vtis, ko se vrnem v salon markiza de Saint-Meran." In dočim pričakuje Dantes nadaljnji vprašanj, si sestavi načrt povesti, od katere je pričakoval, da jo sprejmejo v elegantnem krogu, kjer so ga pričakovali, zelo pohvalno, zlasti še, ker jo okrasijo z vsoto retorično bliščečnostjo.

Ko konča Villefort ta svoj notranji intermezzo, se zadovoljno nasmehne in se obrne k Dantesu:

"Nadaljujte, gospod," pravi. "Kaj želite, da nadaljujem?" "Dajati justici pojasnila."

"Če mi justica pove, v katerem oziru zahteva od mene pojasnil, ki hočem povedati vse, kar vem; toda," pristavi smehljaje, "omeniti moram že naprej, da bo de tega malo, kajti jaz mnogo ne vem."

"Ali ste služili uzurpatorja?" "Vstopil sem pri trgovinski mornarici, ko se je odpeval prestolu."

"Zatoženi ste prenapetega političnega naziranja," pravi Villefort, ki mu ni bilo rečenega o tem niti besedice, ki pa se mu je zdelo ugodno, izpremeniti vprašanje v obtožbo.

"Jaz zatožen politične prenapetosti, jaz, gospod? Ah, skoro me je sram povedati, toda za politična naziranja se nisem nikdar brigal. Star sem, kakor sem vam imel že čast povedati, šele devetnajst let; nič nisem in tudi ne določen za kako ulogo; za ono malo, kar sem in kar upam postati, če dobim mesto, ki zadovolji moje najdržnejše želje, dolgujem hvaležnost gospodu Morrelu. Tudi se omejuje vse moje, ne politično ampak zasebno naziranje, na sledeča tri čustva: jaz ljubim svojega očeta, spoštujem gospoda Morrela in obožujem Mercedes. To, gospod, je vse, kar morem odgovoriti justici; vsekakor vidite, da je nezanimivo in nevažno."

Dočim je Dantes govoril in Villefort opazoval njegovo nežno in odkritosrčno obličje, se je spomnil ta besed, katere mu je govorila Renee, ki ga je prosila prizanesljivosti za jetnika, ne da bi ga poznala. Namestnik, navajen zločinov in zločincev, je spoznal pri vsaki besedi jasnejše, da je Dantes nedolžen. Res je navdal ta mladi mož, skoro bi rekli ta otrok, ki se je vedel tako priprosto, tako naravno, potem one pristržne zgovornosti, ki se ji pozna, da ni prisiljena,

ampak polna ljubezni do vseh ljudi, celo svojega sodnika z dobrotljivostjo, katere je prekipelo njegovo srce. Dasi je bil Villefort napram Dantesu tako strog in neprijazen, je imel ta v svojem pogledu, svojem glasu in svojih kretnjah do onega, ki ga je izpraševal, samo prijazno dobrohotnost.

"Za Boga," pravi Villefort sam pri sebi, "to je krasen, dečko, in upam, da mi ne bode težko, zasluziti si pri Renee prijazen 'Dobro došel!', ko ji izpolnim prvo tako prošnjo, ki jo je imela do mene; to mi pripomore do tega, da si pred družbo iskreno stisneva roke in dobim na skrivnem krasen poljub."

In pri tem dvojnem upanju se razjasni Villefortovo obličje tako, da odgovori Dantes, ki je opazoval vse izpremembe na obrazu svojega sodnika, na njegovo smehljaj s svojim.

"Gospod," pravi Villefort, "ali imate morda kake sovražnike?" "Jaz sovražnike?" pravi Dantes. "K sreči sem premalo važna cseba, da bi imel sovražnike."

Kar se tiče mojega še precej vročkrvnega značaja, sem si vedno resno prizadeval, da sem ga v občevanju s svojimi podložniki brzdal. Poveljevati mi je desetim do dvanajstim pomorščakom; dajte vprašati te, in čuli bodete, da me ljubijo, ne kakor očeta, kajti za to sem premlad, ampak kakor starejšega brata."

"Toda če nimate sovražnikov, je mogoče, da imate zavistnike: z devetnajstimi leti imate postati kapitan, kar je za vaš stan visoko mesto. Oženiti se hočete z lepo deklico, ki vas ljubi, kar je redka sreča. Ta dvojnja naklonjenost sreče bi vam bila mogla vzbuditi zavistnike."

"Da, prav imate; vi morate poznati ljudi boljše kakor jaz, in stvar je lahko tako; toda če naj bi bili ti zavistniki med mojimi prijatelji, vam moram priznati, da mi je ljubše, če jih ne poznam, da mi jih ne bode treba sovražiti."

"Vi nimate prav, gospod; človek mora vedno gledati okoli sebe kolikor mogoče jasno, in vi se mi zdite res tako vrl mladenič, da hočem pustiti stare stroge postavne na stran ter vam pomagati stvar pojasniti, in sicer s tem, da vam pokažem zatožnico, vsled katere stojite pred menoj. Tukaj je pismo, ali poznate pisavo?"

In Villefort potegne iz svojega žepa pismo ter je poda Dantesu. Dantes je pogleda in čita. Oblak potemni njegovo čelo.

"Ne, gospod," pravi, "pisave ne poznam, je ponarejena, a vendar čedna. Na vsak način je pisala to izurjena roka. Zelo za srečnega se smatram," pristavi in se ozre hvaležno v Villeforta, "da imam opraviti z možem, kakor ste vi, kajti moj zavistnik mora biti resničen sovražnik."

In blisk, ki se posveti ta hip v oči mladega moža, pokaže Villefortu silnost energije, združene s to pohlevnostjo in vrllostjo.

z devetnajstimi leti imate postati kapitan, kar je za vaš stan visoko mesto. Oženiti se hočete z lepo deklico, ki vas ljubi, kar je redka sreča. Ta dvojnja naklonjenost sreče bi vam bila mogla vzbuditi zavistnike."

"Da, prav imate; vi morate poznati ljudi boljše kakor jaz, in stvar je lahko tako; toda če naj bi bili ti zavistniki med mojimi prijatelji, vam moram priznati, da mi je ljubše, če jih ne poznam, da mi jih ne bode treba sovražiti."

"Vi nimate prav, gospod; človek mora vedno gledati okoli sebe kolikor mogoče jasno, in vi se mi zdite res tako vrl mladenič, da hočem pustiti stare stroge postavne na stran ter vam pomagati stvar pojasniti, in sicer s tem, da vam pokažem zatožnico, vsled katere stojite pred menoj. Tukaj je pismo, ali poznate pisavo?"

In Villefort potegne iz svojega žepa pismo ter je poda Dantesu. Dantes je pogleda in čita. Oblak potemni njegovo čelo.

"Ne, gospod," pravi, "pisave ne poznam, je ponarejena, a vendar čedna. Na vsak način je pisala to izurjena roka. Zelo za srečnega se smatram," pristavi in se ozre hvaležno v Villeforta, "da imam opraviti z možem, kakor ste vi, kajti moj zavistnik mora biti resničen sovražnik."

In blisk, ki se posveti ta hip v oči mladega moža, pokaže Villefortu silnost energije, združene s to pohlevnostjo in vrllostjo.

Imenik raznih društev

Upokojenski klubi

KLUB SLOVENSkih UPKOJENCEV V EUCLIDU
Predsednik Krist Stokel, podpredsednik John Gerl in Josephine Skabar, tajnik John Zaman, 2021 E. 228 St., Euclid, O., 44117, tel. IV

"In zdaj," pravi namestnik, "mi odgovorite odkritosrčno, ne kakor obtoženec sodniku, ampak kakor odgovori mož v zapletenem položaju onemu, ki mu hoče pomagati: kaj je v tej anonimni obtožbi resničnega?"

In Villefort vrže pismo, katero mu je pravkar vrnil Dantes, z nevoljo na mizo.

"Vse ni nič, gospod, in gola resnica je, pri moji mornariški časti, pri moji ljubezni do Mercedes, pri življenju mojega očeta, sledeče."

"Govorite, gospod," pravi Villefort glasno.

Nato pristavi čisto tiho:

"Če bi me videla Renee, upam, da bi bila z menoj zadovoljna in bi me več ne imenovala človeka, ki reže ljudem glave."

(Dalje prihodnjič)

SLOVENC!

Kličite 578-1293

SLOVENSKA TELOVADNA

ZVEZA V CLEVELANDU
Duhovni vodja Rev. Jozef Falez, starosta Janez Varšek, tajnica in blagajničarka Zalka Zupan, 1259 E. 61 St. Cleveland, O. 44103, načelnik Milan Rihtar, vadiateljski zbor: Milan Rihtar, Janez Varšek, France Tominc, Marija Rihtar.

RALINCARSKI KLUB

Predsed. Tony Novak, 1. podpredsed. Mark Vesel, 2. podpredsed. Frank Grk, taj. Joseph Korosec, 15807 Grovewood Ave., Cleveland, 10, Ohio 481-3794, blag. Joseph Ferra, zapis. Mary Božič, nadzor. L. Petrač, J. Habat in A. Božič, ref. L. Barbish, kuharice Johana Perko, Albina Mršnik in Rose Zavbe, poročevalca Mary Božič in Joseph Ferra, vratar Duš, natakarike Rose Cebul in Rose Ribar. Seje se vrše vsako četrto soboto v mesecu v Slov. delavskem domu na Waterloo Rd. Balincarski večeri so: ponedeljek, torek sredi, in sobota zvečer, nedelja popoldne in zvečer.

STAJERSKI KLUB

Predsednik Anton Meglič, podpredsednik Ivan Novak, tajnica Slavica Turjanski, 1266 E. 59 St. tel. 432-2572, blagajnik Ivan Gorčan. Odborniki: Karl Gumzey, Karl Valenčak, John Kustec, August Pintarič, Branko Radej, Angela Radej, Frank Kotze, Maria Kotze, Konrad Peklar, Malika Peklar, Rozika Jaklič, Angela Pintar, Rudi Kristavčnik, Jože Zelenik; gospodarja Tone Zgoznic, August Sepe-tave, kuharici Lojzka Feguš, Helen Kostajnske, dopisovalce Marko Antloga.

SLOVENSKA FOLKLORNA

SKUPINA KRES
Voditeljica skupine ga. Eda Vovk, telefon 531-2324, predsednik Tone Ovsenik, podpredsednik Janez J. Vidmar, tajnica Marta Potočnik, 1075 E. 64 St. Cleveland, Ohio 44103, telefon 391-8184, blagajnica Lidija Potočnik, oder: Edi Mejač, Janez Vidmar, kostumi: Jožica Dolenc, Veronika Peklar, Joži Starič, glasba Lojze Kuhar, bara: Martin Lumpert, kuhinja: Joži Kristanc, Ludvik Suman, odborniki: Ana Meglič, Bernada Mejač, Jože Leben in Lojze šef. Redna seja se vrši vsak prvi petek v mesecu.

ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSkih PROTIKOMUNISTIČNIH BORCEV

Predsednik Karel Mauser; podpredsedniki so vsi predsedniki krajevnih odborov DSPB; tajnik Jože Melaher, 1143 Norwood Rd., Cleveland, O. 44103; blagajnik Ciril Preželj, Toronto, Ont., Canada; iskrovni referent Otmar Mauser, Toronto; nadzorni odbor: Franc Šega, Anton Meglič, Cleveland, Jakob Kranjc, Toronto; razsodišče: Frank Medved, Andrej Percic, Gilbert, Minn., Tone Muihč, Toronto. Zgodovinski referent prof. Janez Sever, Cleveland.

SLOVENSKI ŠPORTNI KLUB

Predsednik Jože Košir, podpred. Louie Lobe, tajnica Marija Melaher, 1143 Norwood Rd., Cleveland, Ohio 44103, tel. 881-2641, blagajnik John Ambrožič, odborniki: Josie Kamin, John Vidmar, John Stempihar, Peter Jančar, Ciril Selan, pregledniki: Miro Odar, George Svajger.

BARAGOVA ZVEZA

(Sixth and Fisher Streets, Marquette, Michigan)
Predsednik Msgr. F. M. Scheringer, podpredsednik Rev. Jožef Kichak, eksek. taj. in urednik Father Howard Brown, tajnik Rev. Tomaž Ruppe blag. Msgr. Nolan McKeivitt. Letna članarina \$1, dopolniti član, letno \$5, dosmrtno članstvo \$50,00, dosmrtno članstvo za družine in organizacije \$100,00. Vsi člani dobivajo The Baraga Bulletin, ki izhaja štirikrat na leto. Društvo krije stroške za delo za priglasišnje škofa Baraga blaženim in svetnikom.

MLADI HARMONIKARJI

Slovenski harmonikarski zbor dečkov in deklic pod vodstvom učitelja Rudija Kneza, 679 E. 157 St. Cleveland, Ohio 44110, telefon 544-4256. Poslovodkinja ga. Marica Lavriša, 1004 Dillewood Rd. tel. 481-3768.

TRETJI RED SV. FRANCISKA

Duhovni vodja Rev. Julius Slapsak, predsednica Mrs. Frances Lindic, tajnica Mrs. Frances Petric, blagajnica Mrs. Mary Fanian Shodi so vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2 popoldne v cerkvi sv. Lovrenca v Newburghu.

ZELENA DOLINA

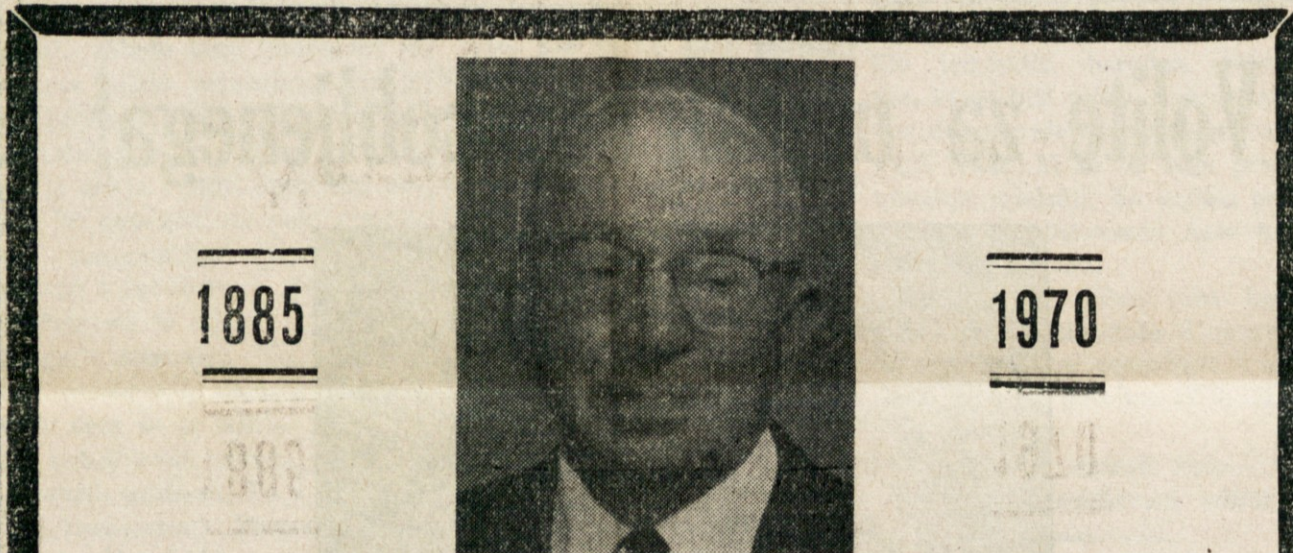
Predsednik Karl Fais; tajnik Lojze Mike Kavvas, 1260 E. 59 St. 391-4108; blagajnik Rudi Kristavčnik; gospodar Jože Zelenik; odborniki: John Vinkler, Rozi Fais, Ivanka Kristavčnik, Ivanka Zelenik, Angela Kavvas in Sophie Vinkler.

ST. CLAIR RIFLE & HUNTING CLUB

Predsed. Frank Beck, tel. IV 6-5170, podpredsed. John Truden, taj. Frank Zorman, zapis. Ed Pečnik, oskrbnik Elio Erzetič. Seje so vsak drugi petek v mesecu pri Edyju Petricku, 26191 Euclid Avenue.

BELOKRANJSKI KLUB

Predsed. Matija Hočvar, podpredsed. Max Traven, taj. Vid a Rupnik, 1846 Skyline Dr., Richmond Hts. 17, tel. 261-0386, blag. Olga Mauser, zapis. Milan Dovič, gospod. Frank Rupnik, nadzor. Stanley Zagorc, Matija Golobčič in John Dejak.

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo v naših sreih naznanjamo, da je umrl naš ljubljani soprog, oče, stari oče in tast,

LOUIS URBAS

Previden s sv. zakramenti je zaspal v Gos podu 31. avgusta 1970. leta.

Pokojniki je bil rojen v Planini pri Rakeku na Notranjskem 16. maja 1885. Prišel je v Ameriko leta 1903.

Bil je član društva Najsv. Imena fare Marije Vnebovzete, družstva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, Ohio Retail Grocer's Ass'n., in Slovenian Co-op Marije Vnebovzete.

Pogreb se je vršil 3. septembra 1970 iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in sinovi v cerkev Marije Vnebovzete, kjer je sv. mašo zadušnico daroval Father Paul Krajnik. — Potem pa smo truplo pokojnika prepeljali na pokopališče ALL SOULS in ga tam položili v družinsko grobnico k večnemu počitku.

S tem se iskreno zahvalimo Father Paulu Krajniku za darovano sv. mašo zadušnico. — Father Victor Tomc sprejmi našo zahvalo za molitve v pogrebem zavodu in za spremstvo na pokopališče. Č. g. Raymond Hobart se zahvalimo za molitve v pogrebem zavodu, a ravnotako Father Česniku, ki je pokojnika prišel kropiti in za molitve sv. rožnega venca v pogrebem zavodu. Č. g. Tomc, Rebel, Zagore, Suhy in Tomc iz Hamiltona v Kanadi sprejmite našo zahvalo za prisostvovanje pri pogrebnih sv. maši.

Toplo se zahvalimo strežnikom pri sv. maši zadušnici, vnukoma pokojnega, Donaldu in Gerardu.

Srčna hvala organistu pri fari Marije Vnebovzete, g. Martinu Rakarju, za lepe žalostinke, ki jih je pri sv. maši pel v slovo našemu dragemu pokojniku.

Hvala vsem, ki so pokojnika prišli kropiti in molit ob njegovi krsti, ki so se udeležili sv. maše zadušnice in pokojnega spremili na pokopališče.

Mi vsi žalujemo za Teboj in Te pogrešamo vspepovsd. Bil si nam dober soprog, in oče, poln skrbi za vse nas v svoji družini. Polno dobrih del si storil na tem svetu in Te bo GOSPOD obilno poplačal za to v družbi svoji izvoljenih. — Počivaj, naš dragi, v miru in blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo njena gruda! — Mi pa se Te bomo vedno spominjali z ljubeznijo v naših mislih in molitvah.

Žalujoci:

KRISTINA — soproga

SOPHIE — hčerka LOUIS JR. — sin

LOUISE — snaha 7 vnukov in vnukinj

OSTALO SORODSTVO Tukaj in v starem kraju.

Cleveland, O. 21. oktobra 1970

CHICAGO, ILL.

Help Wanted Male & Female

GUYS GUYS GUYS — GALS GALS GALS California bound. National company now hiring 20 recent hi-school grads free to travel major cities with congenial Local Reader Service group and return. Transp. furn., drawing account to start. \$500 annual bonuses. Must be able to start and leave immed. Call Mr. Scoggins, Thurs. & Fri. only. 346-7117 or 447-2890 (203)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER Live in, own room. For small family. Good salary. Local references required. Must speak some English. Call Mr. Role WH 4-5600 (203)

HRANITE DENAR!

GLASUJTE ZA
PREDLOG 5

za

URAVNANJE,
MODERNIZIRANJE,
GOSPODARJENJE
UPRAVE OKRAJA
CUYAHOGA — ZDAJ

Pojdite s
predlogom 5
pri volitvah 3. nov.

Committee One-O-One
502 Ten-Ten Euclid Bldg.
Cleveland, O. 44115
John H. Gherlein, Chmn.